פה: כל קרבנות הצבור פרק תשיעי מנחות

עין משפט נר מצוה

מז א מ"י פ"ז מהלכות תפילה מושרי מזבח הלי ד ופ"ז מהלכי תמידין ומוספין הלכה י:
יז ב מ"י פ"ז מהלכות תמידין ומוספין הלכה י:
יח ג ד מ"י פ"ז מהלכי מקדש מזבח הלכה יא ולהמן:
יט ה מ"י שם הלכה ט:
כ ו ז מ"י שם הלכה כ:
כא ח מ"י שם הלכה ג:
כב ט מ"י שם פ"ז הלכה כ:
כג י כ ל מ"י שם פ"ז הלכה יד:

מוסף רש"י

שמושך שמן כמעיין. שיהא דומים מרובים נמלקו (בראשית חמ כז).

שיטה מקובצת

א) מאי הוי עלה. [פי' מישום דהגך שנדרן] דשניגן שנדרי דחיקא [נינהו] [לכן שואל] מאי הוי עלה האי בעיין [אי אמרי'] דבעבודה לא כעי חורש [בשניה בשעת זריעה] לעשות חרישה מיהו רש"י [פי'] דבשנה ראשונה נרה מלבד החרישה שבשעת הזרע ולא ידענא למה פי' כן: ב) שוקעת ניר חציה וזורע חציה ניר חציה וזורע חציה: ג) חיבות נמי הכי נמחק: ד) מקלה כמין ני סאין: ה) בעי רבא. קשה למה בעי רבא הך בעיא נבי עצים כיון דספסקא בחדא ה"ה [באידך] אם יש לפשוט] בחדא ה"ה באידך רצ"ע: ו) ולא ממה שנזרע: ז) מכאיין אנפקנין: ח) אחת. נצערכו להן אנשי לודקיא לשמן מינו: ט) פלוני הלך לביתו ולא מצאו אמרו לו הרי הוא בשדה הלך ומצאו: י) לו הן: יא) פסקל. השליך האבנים מן הדרך הרגמ"ה: יב) אני ששחקו בי היהודים: יג) זהב. ס"א שמן: יד) האני אבוא עמך: טו) לי תקלסוני: טז) הזבלים כדי ההתניא אין מביאין אנפקנין: יז) קתני ובשניה: יח) עבודה קדם: יט) קתני בה שונה וחיבות לא חורש ולא ליים: כ) עלה תיש דתניא: כא) כגון שחרישה כולה בשנה ראשונה וזרע חציה ונר חציה ובשניה נר חציה שזרע בשנה ראשונה: כב) שנה ושנה: כג) כולה בכל שנה והיבות בשנה שלישית נמחק: כד) גדל בשיעור חיבת בשנה ליים: כה) בעלי מומין עובר במחשבה לאוורין הס"ד: כו) ולא ממה שנזרע: כז) אנפקנין: כח) המעטירה גליון אבל בספרי בספוק זה לא הזכיר ירושלים:

מסורת הש"ס

ג) [פי' שאין עשוים אלא כשהתליע ויש כל מנה ומנה אבל כשהתליע מיעוט לחנה מקלף מיעוט לחנה לקלף פ"ב שהתליע ויש קלה מוחר ד"ה אמר: כשהתליע מיעוט בכל חנה לחנה כשהתליע ויש קלה מהמתולעים כמיעוט. כ"כ הכ"מ שם ורמב"ם פי' בע"ח ע"ש]. ב) [נקמן פי. פ.]. ג) מדות פ"ב מ"ה לקמן קח.. ד) ל"ל כשנה. ה) [נמ"י תוקע הלק]. ו) [יש מ"ג. ז) ל"ל כשנה. ל"ק. ח) ל"ל כשנה. ל"ק. ט) כי רש"ק ע"ק. י) ל"ל מאיס. ל"ק. כ) מהכ"ק מ"ז יב"ח כל שנה ושנה ובי' ל"ק כשנה שניה. ל) ל"ל ונדל כל שנה. ל"ק. מ) ל"ל שמנן. נ) [וכמ מדרש שם מרע כיומן שהוכשלו]. ס) ל"ל נתחלה שנה. ל"ק. ע) ישנו' כנ. ק) [דף סד. ד"ה שומרין].

תורה אור השלם

1. וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלה על מת: שמואל ב יד ב
2. ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו: דברים לג כד
3. יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב: משלי יג ז

גליון הש"ם

גמ' הקדישן שהו שילקח עליהם משום בע"מ. עין יומא סג ע"ב תד"ה זריקת:

רבינו גרשום

ברייתא דקתני שונה: לא קשיא מתני' דקתני נרה שנה ראשונה ולא אמר בשניה הקדישן ויאמר אליהן התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלה על מת: שמואל ב יד ב 2. ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו:

3. יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב:

רש"י כת"י

ומתניתין [נרה בשניה אינו מזכיר: **בעבודה.** [שנרה] אחת בשנה [ראשונה] וכריתת [ראיה] עבודה [אלא נרה שנה] ראשונה: **מאי הוי עלה.** דבעיא [אם] הוי שנוי [שנוי] מינהו: **ת"ש.** [דלא נרה] אלא בשנה [ראשונה]: **נר חציה.** חציה בשנה [ראשונה] מורשה כולה חורש חציה [ומניח] חציה ניר וכן [בשנה שניה] חורש כולה וזורע החלי [זרע] אשתקד מניח ניר בכל שנה [זרע] ניר של אשתקד. [ופשיטו] דאין נרה אלא פעם אחת ולהכי אין זורעה כולה באחת שאין דרך כי אדם [לזרוע] קרקעותיהם שנה אחר שנה מפני שמתרשים את השדות לכך זורעה לאחאים ומרבים פירות בכל שנה: **אלא פאין פיפה.** השדה: **קרנא דארעא.** [אלא] נקרן זית [כדרומה] עומדת: **לאמידא.** קולת לאכור לאמנות **ב)** שאינו [כגמלא]: **כרוב אמה.** [ברוב] אמיתה הנלע פקולה: **או כרוב אמה.** [אם] ריב הפאה מתולעת אמילו יש שם מיטים [שלמים] כלא מולעת: **הקדישן.** לאותן מיטין המתולעות: **מהו שילקה עליהם משום כעל מוס.** דקיי"ל כפ"ק דתמורה (ו:) המקדש בעלי מומין למזבח עיבר בתמנה לאוין: **לא.** אם התליע אין לו תקנה עוד דלא אי אפשר לגרור התולע: **מתני' מביא (הבלמין) [הזבלים].** הן מלוקים: **ולא ממה שנזרע ביניהם.** שהתרעים **ג)** מכמיסים את הזיתים ואין הטמן מעולה: **אנפקינן.** מפרש בגמרא [פי.]: **שנשרו כמים.** [שהיי המים] [שהמים] מקלקלין את הטמן: **גמ' חכמה מלוה כסם.** שמן זית מעקה את הלב: **פולמוסטום.** עובד כוכבים מעוזה: **כמאה ריבוא.** מנים: **לגוש חלב.** שם מקום ומחלקו של אשר: **עווק.** לוחו יהודי היה חופר ועודר תחת זיתיו: **מפקל.** מפנה אבנים מן השדה. ומתוך כך וכריתת קתני שונה: **פה לא קשיא.** מתניתין דקתני נרה שנה ראשונה ולא קתני ד"ז [ושנה מורש] ושונה הייני שכבר היתה עבודה ד"ה [שנה ב) ראשונה] ועכשיו נוחה לינדל יותר וכריתת דקתני מורש ושונה וזורעה הייני משום שלא היתה עבודה **ג)** קודם שנה ראשונה אבל מתני' אם **ד)** [לא] היתה עבודה לא ידענא אם מורש ושונה בשניה אם לא דהא **ה)** לא מורש ולא שונה ומאי הוי עלה **ו)**: **ניר חציה וזורע חציה.** כגון **בא)** שנרה כולה **ז)** בשנה ראשונה חרש חציה ובשניה ניר חציה וזורע חציה רב חלקיה בר טובי הוה ליה קרנא דארעא ניר חציה וזרע חציה ניר חציה וזרע חציה ועבדה על חד תרי ומזבין להו לחיטי לסמידא: ואם התליעה פסולה: תנו רבנן **ח)** סולת שהתליעה רובה פסולה וחיטין שהתליעו רובן פסולות בעי רבי ירמיה **ט)** ברוב חטה או ברוב סאה **י)** תיקו: בעי **יא)** רבא **יב)** הקדישן מהו שילקה עליהן משום בעל מום כיון דפסיל בבעל מום דמי או דלמא אין בעל מום אלא בבהמה **יג)** תיקו: תנן התם **יד)** כל עץ שנמצא בו תולעת פסול לגבי מזבח אמר שמואל לא שנו אלא לח **טו)** אבל יבש גוררו וכשר **טז)** בעי רבא הקדישן מהו שילקה עליו משום בעל מום כיון דפסול בבעל מום דמי או דלמא אין בעל מום אלא בבהמה **יח)** תיקו: **מתני' יט)** תקוע אלפא לשמן אבא שאול אומר שניה לה רגב בעבר הירדן כל הארצות היו כשרות אלא מיכן היו מביאין אין מביאין לא מבית הזבלים ולא מבית השלחים ולא **כ)** מן מה שנזרע ביניהם ואם הביא כשר אין מביאין **כא)** **כב)** אנפקנן ואם הביא כשר **כג)** אין מביאין מן הגרגרין שנשרו במים ולא מן הכבשים ולא מן השלוקים ואם הביא פסול: **גמ' כד)** וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה מאי שנא תקועה אמר רבי יוחנן מתוך שרגילין בשמן זית חכמה מצויה בהן: תנו רבנן **כה)** וטובל בשמן רגלו זה חלקו של אשר שמושך שמן כמעין אמרו פעם א' **כו)** נצרכו להן אנשי לודקיא בשמן מינו להן פולמוסטום אחד אמרו לו לך והבא לנו שמן במאה ריבוא הלך לירושלים אמרו לו לך לצור הלך לצור אמרו לו לך לגוש חלב הלך לגוש חלב אמרו לו לך אצל פלוני **כז)** לשדה **כח)** הלז ומצאו שהיה עווק תחת זיתיו אמר לו יש לך שמן במאה ריבוא שאני צריך אמר לו **כט)** המתן לי עד שאסיים מלאכתי המתין עד שסיים מלאכתו לאחר שסיים מלאכתו הפשיל כליו לאחוריו והיה **לא)** מסקל ובא בדרך אמר לו יש לך שמן במאה ריבוא כמדומה אני **לב)** ששחוק שחקו בי היהודים כיון שהגיע לעידו הוציאה לו שפחתו קומקמום של חמין ורחץ בו ידיו ורגליו הוציאה לו ספל של **לג)** זהב מליאה שמן וטבל בו ידיו ורגליו לקיים מה שנאמר וטובל בשמן רגלו לאחר שאכלו ושתו מדד לו שמן במאה ריבוא אמר לו כלום אתה צריך ליותר אמר לו הן אלא שאין לי דמים אמר לו אם אתה רוצה ליקח קח ואני **לד)** אלך עמך ואטול דמיו מדד לו שמן בשמונה עשר ריבוא אמרו לא הניח אותו האיש לא סום ולא פרד ולא גמל ולא חמור בארץ ישראל שלא שכרו כיון שהגיע לעידו יצאו אנשי עידו לקלסו אמר להם לא לי **לה)** קלסוני אלא לזה שבא עמי שמדד לי שמן במאה ריבוא והרי נושה בי בשמונה עשרה ריבוא לקיים מה שנאמר **לו)** יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב: אין מביאין לא מבית הזבלים **לז)**: והתניא אין מביאין אנפקטן ואם

נדמה לו לאותו פולמוסטום שהוא עני: **קומקום.** יורה קטנה: **מפטשר.** מרלאה עלמו כעשיר ואין לו כלום: **מתרושש.** מרלאה עלמו כרש כגון זה שהיה מסקל ומופר תחת זיתיו:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com